

Eläinten joulu

Käsikirjoitus: Kirsti Kurki

Pupuäiti ja pikkupupu tulevat laulaen ja luistimia olalla kantaen luistelemasta. Laulavat jotain joululaulua. Karhun pesän kohdalla he pysähtyvät.

Pupuäiti: Kuulepas pikku pupu, äidillä on nyt tärkeää asiaa, kuuntelepas tarkkaan.

Pikkupupu: Ainahan minä äiti kulta.

Pupuäiti: Tuo tuossa on karhun pesä. Karhu nukkuu siellä talviuntaan. Älä milloinkaan mene siihen lähelle kurkkimaan ettei karhu vain herää, sillä se voi olla tosi vihainen jos se herätetään kesken talviunta.

Pikkupupu: Ai niinkö, mielenkiintoista. En tietenkään herätä karhua äitikulta.

Menevät kotiin.

Pupuäiti: Nyt minun täytyy rueta valmistamaan jouluruokia, minulla onkin vielä hurjan paljon tehtävää. Leiki sinä vaan pikkupupu ulkona, niin saan jotain aikaiseksi, niin siis tarkoitan että saat raitista ilmaa ja pysyt terveenä.

Pikkupupu: Voi miten lumi on valkoista ja pehmeää. Kuusetkin näyttävät niin kauniilta kun lunta on niiden oksilla. (tulee karhunpesän luo) Vai nukkuu tuossa pesässä karhu, minä en ole koskaan nähnyt karhua, miltähän se näyttää.

Pöllö: Kuulehan sinä pikkupupu, älä mene liian lähelle karhunpesää, ettei se vaan herää.

Pikkupupu: Minä vain haluaisin vähän nähdä, miltä se oikein näyttää, onko se suuri ja karvainen?

(kurkistaa pienestä aukosta, jolloin karhu työntää tassunsa ulos ja rupeaa murisemaan)

Karhu (vihaisena): Kuka uskaltaa häiritä minua kesken talviuntani. Kyllä minä sen häiritsijän lölytän. Minulla oli juuri hyvä uni kesken.

(Pikkupupu tärisee pelosta ja kauhusta jäykkänä)

Pikkupupu: E- e-en m-m-inä m-mitään... m-inä v-ain halusin nähdä.... ÄITIIIIII (ääni sortuu, huutaa äitiä)

Pupuäiti: Mitäs kummaa täällä oikein tapahtuu? Ai sinä sittenkin menit herättämään karhun.

Voi kiltti karhu, älkää olko vihainen, tuo pikku pupu on niin kamalan utelias, mitäs jos minä toisin karhuherralle lämmintä mehua niin tulisitte paremmalle tuulelle.

Karhu: Vai vielä mehua, mrr. No, maistuisihan tuo kun nyt olen herännyt enkä kuitenkaan saa heti uudelleen nukutuksi.

Äiti: Tässäpä tämä, on oikein omista marjoista tehty, takuulla hyvää. Minun on nyt mentävä piirakan paisto on kesken.

Karhu jää istumaan pesänsä lähistölle kuppi kädessä tarkkailemaan muiden puuhia.

Musiikkia

Äiti(menee tupaan ja sanoo kissalle): Kuules sinä kissa, siinä joutilaana makaat, menisitkö hakemaan joulukuusen metsästä. (antaa kirveen mukaan)

Kissa tulee pesän luokse tutkien kuusia.

Kissa: Tuo on liian suuri, tuossa ei ole tarpeeksi tukevia oksia, miauu, minkäs minä nyt ottaisin.

Karhu: Polttopuutako se kissa tuli kaatamaan, eikös sitä tullut tarpeeksi syksyllä tehtyä?

Kissa: Ei kun joulukuustahan minä, joulukuulee, pitää kuusi saada tupaan.

(kaataa kuusen, vie tupaan)

Karhu (pohtii ja ihmettelee): Joulu, olenkohan minä koskaan kuullut sellaista sanaa, onkohan se joku tärkeä vieras, kun kissa sanoi että joulu tulee. Hm, muki onkin jo tyhjä, mehu oli oikein hyvää.

(menee pupun tuvalle) Kiitoksia vaan kovasti pupuäiti.

(pupuäidillä hirveä hyörinä, keittokirjoja auki, kattiloita tulella jne.)

Pupuäiti: No eipä kestä, hyvä kun maistui. Istukaa nyt siihen hetkeksi, niin saatte kohta lämpimäisiä.

Karhu: Mitäs sinä oikein touhuat?

Pupuäiti: No.. piirakat on uunissa, paistia laitan, pullataikina on kohoamassa, lantut on vielä kuorittava, lipeäkala haettava, (katsoo muistilistaa) niin ja rosolli sitä on kyllä pakko laittaa, mitä nyt anoppikin sanoisi jos rosollia ei ole pöydässä, voi kauhistus puuro palaa, tule sinä karhu hämmentämään tätä puuroa.

Orava tulee tohinalla taskulaskimien ja ostoslistojen, pitkien sellaisen kanssa. Mumisee lukuja ja menee pöllön luo.

Orava: Kuules pöllö, osaatkos sinä laskea, kun minä olen ottanut lainaa joululahjojen ostoa varten, katsos kun ne veronpalautukset tulee vasta myöhemmin, niin tarttis osata tää korko nyt laskea, niin mites se koron kaava nyt menikään?

Pöllö: Pääoma kertoo korkoprosentti, josta neliöjuuri kuudenteen. Ja siitä vähennetään korkoajan se heliborprosentti ja jaetaan vielä 365:llä. Muistaakseni se näin tulee.

Orava: No kiitos nyt vaan. (pöllölle) En minä tuosta kyllä mitään tajunnut. (yleisölle)

Nyt täytyy joutua sinne Citymarkettiin, siellä on prätkähiiret tarjouksessa. (menee touhukkaasti)

Pupuäiti: Voi, missä kummassa se nyt on se Hilja-tädin piparkakkuresepti, sen on löydettävä, muuten joulusta ei tule mitään. Muistaaskohan se pöllö sen. (menee pöllön luo)

Kuule, et satu muistamaan miten se Hilja tädin piparkakkuresepti oikein meni kun en löydä mistään?

Pöllö: Joo, se oli niin että siirappia 2 litraa, kanelia 3 kiloa, jauhoja pari kupillista, pippuria kolme kiloa....ja

Pupuäiti: Ei voi olla niin. Pippuria kolme kiloa, nyt sinä kyllä höpäjät, olet tainnut tulla vanhaksi. Et sinä sitä oikein muista, no kiitos nyt kumminkin yrityksestä.

Orava tulee vastaan hirveän ison lahjaröykkiön kanssa.

Orava: Kyllä oli hyviä tarjouksia. Kyllä nyt on kaikki mielissään. Eihän nyt joulu ole mitään jos ei ole kunnan lahjoja. Paljon pitää olla tavaraa, siitä se tulee joulumieli. Miinatätille täytyy vielä löytää kunnan kännykkä, sillä ei vielä sitä ole. No hei vaan! (paketit putoilevat, pupuäiti auttaa)

Pupuäiti: Meillä ei ole kyllä varaa lahjoja ostella, mutta joulua ei kyllä tule ennen kuin on tupa putipuhtaaksi pesty. Menehän kissa mattoja puistelemaan, ja pikkupupu voi rueta pölyjä pyyhkimään ja.. ja

Musiikkia: Siinäkö joulu on

Karhu: Miksi ihmeessä kaikilla on tällainen tohina jonkun joulun vuoksi, onko se joku presidentti tai kuningas joka on tulossa.

Pikkupupu: Etkö sinä todellakaan tiedä mikä joulu on? Ei se mikään vieras ole, se on juhla, jota vietetään joka vuosi, tähän aikaan.

Karhu: Minä olenkin ollut aina talviunilla tähän aikaan, en minä tiedä. Minäpä menen kysymään pöllöltä mitä se tietää joulusta. (menee pöllön luo, toiset siivoavat)

Kerropas sinä pöllö minulle joulusta kun minä en siitä mitään tiedä.

Pöllö (hitaasti ja rauhallisesti): Joulua vietetään joka vuosi vuoden pimeimpänä aikana. Joulukuusi tuodaan sisään ja koristellaan se. Syödään perinteisiä jouluruokia, lauletaan joululauluja, annetaan joululahjoja ja silleen. Niin sitä on vietetty niinkauan kun minä muistan ja minä muistan pitkälle.

Karhu: Kyllä minulle nämä joulun viettotavat ovat tässä nyt tulleet tutuksi, mutta miksi sitä vietetään, mikä tarkoitus sillä on ja kuka sen on keksinyt?

Pöllö: Kylläpä nyt esitit vaikean kysymyksen. En minä vaan tiedä, niin vaan on aina tehty.

Pupuäiti: Nyt on ruuat tehty ja koti siivottu, voidaan rueta joulukuusta koristelemaan. Tulkaa tekin karhu ja pöllö mukaan.

Koristelevat kuusta, rupattelevat, orava tulee väsyneenä raahaten tavaroita.

Pupuäiti: Tulehan orava tänne hetkeksi lepäämään sinäkin, eiköhän ne lahjat jo riitä.

Orava: Rahat on ainakin loppu.

Punahilkka tulee laulaen joululaulua. Pysähtyy ihastelemaan koristeltua joulukuusta.

Punahilkka: Onpas kaunis kuusi. Jokos ne on pupuäidin jouluvalmistelut tehty?

Pupuäiti: Eiköhän ne nyt ole, joulu saa tulla. Mihinkäs sinä olet menossa?

Punahilkka: Mene isoäidin luo viemään vähän lämpimäisiä.

Karhu: Kuules Punahilkka, voisitko sinä kertoa minulle miksi joulua oikein vietetään, kun minä en tiedä, eikä nämä muutkaan eläimet, tiedättekö te ihmiset?

Punahilkka: Kyllä minä ainakin tiedän.

Eläimet: No MIKSI?

Punahilkka: No käykäähän tähän istumaan niin minä kerron teille koko jutun. Täällä raamatussa siitä kerrotaan, mitä ensimmäisenä jouluna oikein tapahtui. (lukee jouluevankeliumin tai lyhyen pätkän siitä tai kertoo omin sanoin) Eikös olekin hieno juttu. Joulu on Jeesuksen syntymäjuhla.

Pupuäiti: Voi miten kaunis kertomus, ja vielä tosikertomus. Ihmeellinen jouluyö.

Punahilkka: Osaattekos te sen laulun jossa kerrotaan Jeesuksen syntymäjuhlasta.

Laulavat yhdessä jonkun tutun joululaulun.